

[Jan Køpke Christensen]

Sundhedsstyrelsen nu er kommet med, at tendensen er den stik modsatte af det, man havde lagt op til: at ventetiden skulle ned.

Vi håber stadig væk på, at man vil besinde sig og erkende, at det reelt er noget, som amterne ikke kan leve op til. Vi så helst, at man tog ansvaret fra amterne, fordi de nu igennem en årrække har bevist, at de ikke kan leve op til det, og at det blev lagt ind under sundhedsministeren, således at sundhedsministeren og dermed også Folketingets partier, som jo har det overordnede ansvar for, at vi får afviklet ventelisterne, også bliver dem, man kan banke i hovedet, hvis det så ikke sker.

Det er alt for nemt, at man gang på gang siger: Jamen det er amternes ansvar. Senere i 1995 vil vi garanteret se, at man siger: Vi har lavet aftaler om, at ventetiderne skulle ned på maksimalt tre måneder, men vi kan ikke gøre noget, for det ligger i amtsrådenes regi, og amterne er suveræne i denne her sag. Vi synes, det er uacceptabelt, at vi ikke snart tager det menneskelige aspekt med i billedet og får disse ting på plads. Det kunne være den rigtige vej at gå, at man tager sygehuse væk fra amterne; men når det nu ikke kan lade sig gøre, fordi konsekvensen nok blev, at der ikke var meget tilbage længere af amterne, så de lige så godt kunne nedlægges – det har vi så ikke noget imod, men hvis vi nu ikke kan få det igennem – så kunne man i hvert fald prøve at kigge på finansieringsmodellen.

Som nogle af ordførerne har været inde på, er det ganske rigtigt, at den svenske model viser, at der er virkelig gode argumenter for at ændre finansieringssystemet, så pengene følger behandlingen. Jeg mindes, at jeg læste i dagspressen, at selv kirurger i Sverige ligefrem er nervøse for at blive arbejdsløse, efter at man har indført et nyt system. Vi ser også, at man modtager flere og flere patienter fra Danmark til behandling netop på hjertekirurgiområdet. Vi synes, at det ville være helt rigtigt, at man tog disse aspekter med i billedet.

Jeg håber stadig væk, at Socialdemokratiet og Fremskridtspartiet kan være enige om, at det er et prisværdigt forslag, vi har fremlagt her. Jeg forstod også, at ministeren var enig i, at det var prisværdigt, og enig i, at man ikke skulle gå med unødige smerter og være uarbejdsdygtig osv., som det jo er realiteten i dag. Det blev nævnt af ministeren, at sygedagpen-

gene, de kommunale parter osv. ikke skulle med i billedet, men at man var klar over, at der var en kæmpeudgift på netop dette område.

Det er som sagt ikke kun dette område, det drejer sig om, men også rekreationsophold. Det er klart, at jo længere man står på en venteliste, desto længere tid tager det at komme på benene igen og komme i beskæftigelse.

Vi håber derfor stadig, at man under udvalgsbehandlingen bliver vågen og erkender, at dette her i hvert fald er noget, som der skal gøres noget ved – om ikke det hele, så i det mindste i princippet, for vi er da helt klart villige til at ændre i forslaget, hvis der er småting, der skal ændres. Det, det handler om for os, er at få en større garanti for, at man nu får de ventelister ned.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Der var et par enkelte konkrete spørgsmål, som jeg da godt lige vil besvare. Det ene var et spørgsmål fra fru Karen Højte Jensen om, hvordan det er gået med antallet af operationer i 1993, og dér kan jeg sige, at vi endnu ikke har en endelig opgørelse over antallet af operationer i 1993, og at vi derfor heller ikke kan se, om de 10.000 ekstra operationer, som amterne ifølge vores aftale skulle foretage i 1993, er blevet foretaget. Men jeg forventer da, at vi har de tal i løbet af relativt kort tid.

Fru Karen Højte Jensen var også inde på – jeg tror, der blev brugt det udtryk – at det var dejligt, at sundhedsministeren var kommet i skred med hensyn til sin holdning til det ene og det andet. Med hensyn til anvendelsen af private hospitaler som en mulighed vil jeg sige, at dér gav jeg den lovgivning, der er på området i øjeblikket – hverken mere eller mindre.

Endelig vil jeg sige til hr. Jan Køpke Christensen om Socialforskningsinstitutets 700 mio. kr. og Amtsrådsforeningens 800 mio. kr., at det jo er tal, der i høj grad har været revideret, siden de blev fremført. Der har været en vurdering af Socialforskningsinstitutets tal, og i den forbindelse har det vist sig, at når man har fået kigget det efter med hensyn til forudsætningerne osv., er det endelige beløb vedrørende sygedagpengene væsentlig mindre. Og det er også sådan med de 800 mio. kr., som Amtsrådsforeningen oprindeligt beregnede til løsning af ventetidsproblematikken, at det beløb har Amtsrådsforeningen jo siden erkendt